

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

PROJEKT “SEBEIDENTIFIKACE”

Dinara Zhumazhanova

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Multimédia

Bakalářská práce

PROJEKT “SEBEIDENTIFIKACE”

Dinara Zhumazhanova

Vedoucí práce:

MgA Jan Morávek

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, duben 2016

.....

podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

3. CÍL PRÁCE

4. PROCES PŘÍPRAVY

5. PROCES TVORBY

5.1 Fotografie

5.2 Video

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

7. POPIS DÍLA

7.1 Série fotografií

7.2 Video

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

9. SILNÉ STRÁNKY

10. SLABÉ STRÁNKY

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

12. RESUMÉ

13. SEZNAM PŘÍLOH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Od dětství mě zajímalo výtvarné umění a proces tvorby. Je to pro mně způsob vyjádřování a vztahování se ke světu, někdy i útek z reality. V druhé řadě mně fascinuje způsob zhmotňování svých představ ve vizuální podobě.

V Kazachstánu jsem studovala na gymnáziu, v prostředí, kde se o umění nikdo nezajímal a až ve svých 15 letech jsem si rozhodla jít na kurzy výtvarného umění. Výuka byla zaměřená na akademickou kresbu a malbu. I když se mi ze začátku ne vždy dařilo, kurzy ve mně rozvíjeli cit pro kompozici a barvené kombinace,

Zároveň jsem zkoušela pracovat i s médii jako video a fotografie. Seznámila jsem se s programem Adobe Premiere, Photoshop a skrze první pokusy, chyby a jejich nápravu jsem se vzdělávala.

Po tom, co jsem se přestěhovala do České Republiky, mojí pozornost jsem upřímila hlavně na digitální fotografii a video. Chtěla jsem dosáhnout profesionální úrovně svých prací a dozvědět se víc o jiných médiích, proto jsem si podala přihlášku na obor Multimédia na Fakultě umění a designu Ladislava Sutnara.

Pokroky v mém studiu a zkoušení různých technik vždy pro mě znamenali hledání sama sebe. O důležitosti svobody výběru a vědomí zodpovědnosti za svoje volby mě hodně naučil MgA Jan Morávek. Pod jeho vedením jsem si uvědomila, že bych se měla spíš věnovat fotografii. Zjistila jsem, že se chci víc věnovat osobním pracím, než velkým společným projektům jako je film. Zároveň však ráda spolupracuji s konkrétními lidmi, kterých názory a vizuální vnímání si vážím. Tenhle způsob práce podle mně vede k nejlepším výsledkům.

Fascinuje mě módní fotografie a video, které v sobě pojí individuální projev i spolupráci, ale svoji bakalářskou práci jsem si rozhodla zaměřit jiným směrem.

Otázka «Kdo jsem?» je pro mě zásadní. Často jsem se ní zabývala v období posledních 4 let, poněvadž jsem zažívala kulturní šoky a různorodé situace v souvislosti se změnou prostředí a kultury. Také pocit ztracenosti mě vedl ke kladení si téhle otázky. Snažím se na ni odpovědět přes klasickou fotografii bez větší postprodukce, abych si co nejvíc zachovala svoje reálné „Já“. Mým záměrem je ukázat moje specifické vnímání lidí a světa kolem. Mým záměrem je předat osobní pocity a emoce.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Vycházím z předpokladu, že si každý člověk aspoň jednou v životě položil existenciální otázky Kdo jsem? Jaký bych chtěl či měl být? Kam směřuji? Co mohu ovlivnit či zapříčinit? Jaké jsou mé role?

I přes to, že jsi je sama často kladu, neexistuje na ně žádná absolutní odpověď. To ale neznamená, že poznání a jistá reflexe sebe sama není možná.

Individuální identita je uvědomění si vlastní totožnosti, kontinuity a jedinečnosti, je pro něj existenciálním prožitkem, nikoli pouhou reflexí „já“ (Blatný, 2001).

Sebeidentifikace čili sebepojetí se dá definovat jako postoj jedince k sobě samému. A dále blíže objasnit, že - stejně jako každý postoj - má i toto sebepojetí tři složky: sebepoznání, sebehodnocení (složka kognitivní), sebepřijetí, sebeúcta (složka emocionální) a úsilí po seberealizaci (složka konativní). «Sebepojetí je v současnosti reflektováno jako „multifacetová, hierarchicky uspořádaná struktura a dynamika fungování“. Termín multifacetová vyjadřuje, že „sebepojetí je tvořeno řadou dílčích mentálních reprezentací já“ (Blatný, Plháková, 2003, s.97), nejčastěji označovanými jako schémata. Obsah sebepojetí je po kognitivní stránce tvořen zkušenostmi z interakcí mezi jedincem a sociálním světem. Postupným přibýváním informací se struktura sebepojetí zjemňuje a v průběhu dospívání je tento jev provázen zvýšeným uvědomováním si sebe jako aktivního činitele. S věkem se obsah sebepojetí zvětšuje. Sebepojetí však „není jen souhrnem představ o sobě, byť smysluplně organizovaným.

Je v něm zároveň vyjádřen i vztah k sobě, charakterizovaný emocionálními prožitky „já“, který se realizuje v rámci základní dimenze hodnocení, tj. positivity – negativity. Konativní aspekt

sebepojetí uvádí Blatný v synonymickém vztahu s pojmem seberegulace.»

Ačkoliv každý z autorů definuje sebepojetí z hlediska jiných teoretických a metodologických přístupů, lze obecně o sebepojetí říci, že «je v současné kognitivně orientované psychologii považována za mentální reprezentaci Já uloženou v paměti jako znalostní (resp.kognitivní) struktura, která se utváří v procesu interakce jedince se sociálním prostředím.» (Papica, 1985, in: Blatný, Macek, 1993, s.445)

V psychologii a ve filozofii mívá často pojetí sebe sama 4 obrazy:

- subjektivní JÁ - jak člověk vidí sám sebe v současné době
- zrcadlové JÁ - jak člověka vidí druzí
- reálné JÁ - jaká je skutečnost
- ideální JÁ - jaký bych chtěl/a být, kým bych se chtěl/a stát

Ve své se hodlám zabývat aspekty svého subjektivního, zrcadlového a reálného «JÁ». Aby byl výsledek práce upřímný a nezkreslený, nemůže obsahovat utopické vize o ideálním JÁ. V moji subjektivní realitě nic „ideálního“ neexistuje. Předmětem diskuze může být i jestli objektivní realita vlastně vůbec existuje.

3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je pokusit se prostřednictvím série 30 fotografií a jednoho videa, které vytvořím, odpovědět na nejdůležitější otázky sebepojetí a reflektovat skrz na sebe samé z různých stran. Neznamená to však to, že vytvořené fotografie a video mají být autoportrétem, s čiré informativním charakterem. Nemá se jednat o zobrazení fyzické podoby mé osoby, leč o to, je to jak se projevují v roli tvůrce. Mým záměrem je také podnítit diváka k zamyšlení o sobě, své existenci a v neposlední řadě vyvolat estetický a emocionální zážitek.

Dále bych chtěla naplnit následující záměry:

- Vytvořit díla, které spojují důležité myšlenky a životní zkušenosti, tak aby byly srozumitelné divákům, ale zároveň nebyli prvoplánové.
- Použít jednoduchou estetiku minimalismu a symbolismu v barvách pro zobrazení lidských bytostí, jejich poctů a emocí.
- Nepoužívat dekorativní prostředky z důvodu případné ztráty hlavní ideje.
- Rozveřit divákovi vlastní subjektivní realitu a osobnost, s největší možnou mírou otevřenosti a upřímnosti.
- Snažit se dostat co nejvíc do hloubky. Vyhnout se sebestřednímu zájmu o svoji „uměleckou osobnost“, vyvarovat se experimentům s amatérským vyzněním.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Důležitou fází přípravy ke bakalářské práci bylo studium psychologické a filozofické literatury.

I přes můj dlouhodobý zájem o zmíněné oblasti a nastudování množství materiálu, si uvědomuji, že na poli daných věd se jedná jenom o kapku v moři. Zaměřila jsem se tedy na ty, které mě inspirovali v mých pracích nejvíc. Během studia jsem se snažila vyhnout koncepcím, které podle mě nejsou dostatečně objektivní jak v individuálním, tak celospolečenském měřítku. Zároveň jsem se snažila zamezit přílišnému vlivu cizích myšlenek a na každý koncept si nakonec udělat vlastní názor.

Erich Fromm

Za jednoho z nejdůležitějších psychologů, sociologů a vědců 20. století si považuji Ericha Fromma, který nejen analyzoval a kritizoval život moderního člověka a celé společnosti, ale snažil se i nahlédnout do budoucnosti. Pokoušel se předvídat, jak by jsme mohli najít řešení složitých individuálních a sociálních problémů, které nás jako lidstvo čekají.

Evropské a americké dějiny jsou od konce středověku dějinami plnými vyčleňování individuality. Je to proces, jenž začal za renesance v Itálii a který, jak se zdá, vrcholí teprve nyní. Trvalo přes čtyři století, než se středověký svět zhroutil a než se lidé osvobodili od nejzjevnějšího utlačování. Zatímco však v mnoha ohledech jedinec vyrostl, mentálně a emocionálně se vyvinul a podílí se na kulturních vymoženostech stupněm předtím neslýchaným, vývojové zpoždění „svobody k“ za „svobodou od“ velice vzrostlo. Důsledkem tohoto nepoměru mezi osvobozením od nějaké vazby a nedostatkem možností k pozitivní realizaci svobody a individuality

došlo k panickému útěku od svobody do nových vazeb nebo alespoň do úplné lhostejnosti...

Shrneme-li hlavní myšlenku tohoto poněkud dlouhého úryvku, dojdeme k tomu, že člověk se plně projeví a plně se stává člověkem teprve ve svobodě. Člověk se plně realizuje ve svobodě, avšak tato svoboda se pro něho stává natolik široká a všeobsažná, že od ní člověk může začít utíkat pryč. Pryč od tíhy svobody, tíhy zodpovědnosti, volby, pryč od tíhy života. Ne nesnesitelná lehkost bytí, ale nesnesitelná těžkost žití, to přivádí moderního člověka k radikálnímu znejistění, k útěku do „jistoty“ nových vazeb, jistoty „útočiště“ a bezpečí nebo do lhostejnosti.

Fromm konstatuje, že až dosud neodpovídala žádná společenská forma elementárním lidským potřebám, přičemž těmi jsou míněny potřeby ve smyslu podporování a rozvíjení biofilního zaměření lidského srdce. Dosavadní společnosti jsou podle něj určovány principem destruktivity. Převládá charakter fascinovaný smrtí = nekrofilní, který hledá jako výsledný produkt procesu odlidšťování smrt. Možnou cestu nápravy vidí ve vytvoření společnosti s biofilním, tj. na život zaměřeným, život milujícím a život rozvíjejícím charakterem, v níž se člověk spojuje s jinými lidmi láskou a v níž je zakořeněn pouty bratrství a solidarity. Taková společnost dává možnost vyrůst nad přírodu tvůrčím jednáním, a nikoliv ničením; společnost, v níž zažívá člověk identitu v prožitku sebe sama, jako v subjektu svých sil.

Láska a destruktivita tvoří úhelné kameny Frommova myšlenkového světa. V kapitalistické společnosti mívá milenecká láska podle Fromma spíše charakter obchodu. Já ti dám svoji lásku a čekám za to od tebe tu tvoji. Ve skutečnosti jde o maligní formu narcismu, ve které je partner pouze objektem mého vlastního narcismu. Egoismus a narcismus jsou důsledkem sebenenávisti a sebedestruktivity. Takový člověk není sám sebou a sám sebe nemá

rad. Erich Fromm je přesvědčen, že „láska je jediná racionální odpověď na problém lidské existence». Podle Fromma představuje láska jediný způsob, jak člověka změnit, aby se stal zralou bytostí. Za prvé se musí naučit milovat a akceptovat sebe samého. Milovat znamená rozhodnout se pro produktivní charakterovou orientaci. Láska nás obrací k druhému, v jehož očích vidíme a nalezneme sami sebe. Tím, že se druhému darujeme, dosáhneme sebezpotvrzení vlastní bytosti, své existence. Potvrdí se jediný smysl našeho bytí a takovým způsobem se můžeme stát jedinečnými individuiami, jenž usilují o produktivní prožívání života.

Stephen Shore «The nature of photographs»

Pro ujasnění způsobu, jakým chci přenést myšlenky do média-bylo pro mě důležité přečíst si dílo profesionálního fotografa Stephena Shora «The nature of photographs». Účelem díla není studium fotografického obsahu a predmětu fotografii, ale popis metod a nástrojů používaných různými fotografy, jako způsob ukázat vlastní osobní pohled na svět. Sam Stephen podle mě disponuje dokonalým citem pro barvy, které vytváří ve snímkách neuvěřitelnou atmosféru, i když obsah fotografii může působit poněkud nudně. Podle Stephena je fotografie ze své podstaty analytickou disciplínou. Zatímco malíř začíná s prázdným plátnem a vytváří obraz, fotograf začíná od nepořádku světa a vybírá si konkrétní obráz. Tímhle způsobem může fotograf stát na okraji dálnice, udělat jeden krok dopředu, a vytvořit fotografii krajiny. Když však udělá krok zpět, může snímek zahrnovat zábradlí a tak radikálně změnit smysl obrazu...

Chris Meigh-Andrews «A History of Video Art»

Tato kniha zahrnuje širokou škálu umělců a zkoumá vývoj v žánru Video Artu od roku 1990 až do dnešních dnů. Rozšiřuje a aktualizuje diskuzi o teoretických konceptech a myšlenkách, které jsou důležité pro současné umění. Zabývá se také technologickou a kulturní historií, popisuje a analyzuje uměleckou praxi v kontextu rozvoje elektronických zobrazovacích technologií a jejich významu na poli měnícího se politického i sociálního klimatu.

5. PROCES TVORBY

5.1 Fotografie

Po analýze literatury jsem dlouhou dobu zvažovala, koho resp. co budu fotit nebo točit a jestli má vůbec smysl koncipovat celý projekt jako autoportrét. Člověk je společenský tvor a teda sociální aspekt v našich životech hraje zásadní roli. Lidi, kteří nás obklopují mají ve velké míře vliv na naše životy, v pozitivním i negativním smyslu. Proto jsem se rozhodla vytvořit sérii fotografií s 10 lidma, kteří jsou mi blízkí. Způsob jakým je interpretuji, je také mojí součástí.-

Každou osobu jsem vyfotila ve 3 různých prostředích a podmínkách. Vybrala jsem číslo 3, protože v sobě zhrnuje jakési 3 etapy: počátek, průběh a závěr nebo jinými slovy zrození, život a smrt. To odpovídá základnímu indoevropskému třídění času na minulost, přítomnost a budoucnost. Trojice reprezentuje základní jednotku rodiny: otec, matka a dítě. Od dob Hegla je ve filozofii trojka symbolem dialektického vývoje: these, antithese, synthese. Staré náboženské systémy byly plné božských trojic. Zkrátka trojka reprezentuje princip triglavu. Pomocí dvou extrémů a rovnovážného bodu mezi nimi lze popsat jeden úhel pohledu na jakoukoliv skutečnost. Jinými slovy - mezi každými dvěma extrémy existuje bod rovnováhy, a tyto 3 body tvoří dohromady jednu složku reality, která je bez znalosti všech tří složek nepoznatelná a neuchopitelná.

Snažila jsem také zobrazit 3 aspekty svého Já skrze fotografii (subjektivní, zrcadlové a reálné Já). Subjektivní složka je zastoupená tím, že jsem to byla Já, kdo osoby vybral, na základě svého rozhodnutí, a vyfotil, přičemž jsem vybírala místo a někdy i aktivitu, u které je zachytím, podle svých subjektivních preferencí. Zrcadlové Já je reprezentováno odezvou, kterou mi osoby při focení dávají. Každý z nich má o mě vlastní představu a všichni akt mého focení vidí a reflektují. Reálné Já se projevuje v konečném výsledku

práce, na vytisklých fotografiích. Fyzické fotografie mají svoji reálnou podobu, muže je kdekoli umístit a budou skutečně působit na potenciální diváky. Nakonec, sama vystupuju jako jeden z objektu focení, který bude na snímkách zobrazen.

Důležité pro mě bylo emocionální spojení a taky důvera mezi mnou a objektem focení. Snažila jsem se aby se mi osoby v průběhu focení otevřeli, cítili se dobře, byli schopní si užívat danou chvíli a nebáli se fotoaparátu (nebo kamery). Tohle hrálo roli při zachycení správné atmosféry.

Sama jsem k ní přispívala pozitivním naleděním, soustředěností, což přispívalo vhodným podmínkám k vytvoření mých prací.

Tímhle způsobem se mi podařilo dosáhnout «flow». Flow (z angl. „proudění“, „tok“) je duševní stav, při kterém je osoba ponořena do určité činnosti tak, že se jí nic jiného se nezdá důležitým. Je to okamžik, kdy se její tělo nebo mysl vzepne k hranicím svých možností ve vědomé snaze dosáhnout něčeho obtížného, co stojí zato.

Když jsem celou sérii dokončila a fotografie byly vyvolané, přišlo na nejtěžší otázku výběru snímků do série. Rozhodování nebylo lehké, muselo se opírat o cílevědomost a zodpovědnost k vytyčenému konceptu, ale nakonec se dostavila spojenost s mojí volbou.

5.2 Video

Proces tvorby videa se lišil od focení v tom, že jsem vědomě nechávala místo a čas natáčení na náhodu. Během roku jsem natočila záběry s jednoduchou estetikou, zajímavými objekty, oplývající širokým barevným spektrem.

U postprodukce jsem si uvědomila, že většina materiálu je poznamenaná mojí osobní symbolikou, která se do natočených záběrů dostala podvědomě.

Nevedomě jsem také zachytila aspekty svého Já, které zrcadlí dění kolem mě a moje reakce na dané situace. Po důsledné analýze záběru, jsem dospěla k závěru, že vybrané video by nakonec nemělo mít žádný příběh nebo konkrétní děj. Spíš by mělo zobrazovat pohybující se obrazy reality a mé představy o ní. Proces hledání výsledku v rámci tohoto vizuálního vyjádření mě přivedl k odpovědím na některé páčivé otázky mého bytí.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Pracovala jsem se středofórmátovou zrcadlovkou Mamyia M645 s velikostí obrazového poli 6x4,5cm. Použila jsem svitkové filmy typu 120 firem Kodak a Fujifilm (ASA 200 az 400). Hotové fotografie jsem tiskla na matný papír.

Video bylo natočeno na HD Handycam Sony HDE-CX130, ve formátu MPEG4, 1920 × 1080p, video kodek H264. Pro postprodukci jsem použila program Adobe Premiere Pro CS6.

7. POPIS DÍLA

7.1 Série fotografií

Série fotografií obsahuje prvky klasického foto příběhu. Téměř na všech snímkách (kromě dvou) je člověk sám ve 3 různých prostředích a s 3 odlišnými náladami (od negativní po pozitivní). Možno to chápat jako boj jednotlivce samého se sebou na cestě ke svobodě. Důvod zobrazení osob jednotlivě má svůj symbolický význam. Každý člověk je na tomto světě sám, ve smyslu existenciálním, no i přes to by se měl naučit přijímat sám sebe a být se sebou v souladu. Zároveň považuji za nesmyslné popisovat každou jednu fotografii samostatně a hlavně odděleně od ostatních dvou, protože i každý jedinec tvoří celek. Také se množství dejů v průběhu focení odehrávalo spontánně a neplánovaně.

Tma

Každá postava se aspoň na jedné fotografii nachází v temném prostředí, přičemž bylo použito umělého osvětlení, většinou červené nebo žluté barvy.

Cílem bylo zachytit osoby citlivě, v intimní atmosféře. Tma a noc jsou tady symbolama hříchu a zla, skrývajících se v člověku, ale zároveň odkazují na podvedomí a počáteční chaos, z kterého vznikl život. Symbolika červené barvy je podmíněna elementárními lidskými zkušenostmi s ohněm a krví, což hrálo ve všech kulturách zásadní roli. V antice byl s červenou barvou spojován bůh války Árés (Mars) podle rudé planety Mars zářící zlověstně nad obzorem (jako předobraz hrozící války). Červená je také vyjádřením Erótu, sexuálně-tvořivých síl, prvopočátku všeho života. Žlutá v kombinaci s černou asociuje, stejně jako červená, ohrožení či nebezpečí. (viz příloha 1)

Přechod

Po temné části přichází přechod mezi světlem a tmou. „Přechod“ vyjadřuje mezifázi v životě, kdy přichází velká změna, nebo člověk stojí před otázkou volby. Sama považuji za nesmírně těžké vyjádřit pocity spojené s těmito životními epizodami, proto na těchto fotografiích intenzita světla nehraje velkou roli. Jedná se tady spíš o děj. Ve výberu mezi dvěma věcmi některé z postav na fotografiích přemýšlí a zvažují, čitelná je nervózní atmosféra, některé fotografie jsou zaměřeny na absurditu, která je často důsledkem vnitřního zmatku. (viz příloha 2)

Světlo

Po složité cestě provázené tápáním, nejistotou a bojem se sebou samým, přichází nakonec pocit lehkosti a osvobození. Proto byla tahle část série vyfocena za denního světla. Nacházejí se tady modré, bílé a zelené odstíny. Této části dominuje motiv nebe, které symbolizuje modrá barva. Pro turkické národy je nebe místem, kde sídlí Bůh otec a modrá barva je znakem věrnosti svému nebeskému otci. Modrá byla pro Kandinského “Barvou, která vybízí člověka k cestě do nekonečna, a která vyvolává touhu po čistotě a spirituálních hodnotách». Zelenou barvu spojuji s přírodou, s růstem, s jarem a s každoročním obnovením přírody. Symbolizuje klid a harmonii. Oproti modré působí pozemsky a pevně. Na některých fotografiích je přítomna i zlatá barva. Symbolika zlaté barvy napříč všemi kulturami odkazuje k jakémusi archetypálnímu centru života, středu, slunci, ústřednímu a nejvyššímu bodu hierarchie, kolem nějž se architektonicky tvoří veškerá realita. Důležitý je i kontrast černé a bílé. Tyhle barvy je možno chápat jako síly protikladné, které se navzájem doplňují (komplementární). Figuruje tady princip Slunce a stínu. Jedno nemůže existovat bez druhého, jedno nemá vyšší

hodnotu než druhé. Nejedná se tedy o protiklady dobra a zla.(viz příloha 3)

Romulus a Remus

Část práce, kde jsou na fotografiích zobrazeny dvě postavy odkazuje na pověst o Romulovi a Rémovi. Byli to dvojčata, co založili Řím. Bratři byli dětmi boha války Marta a pozemské ženy Rhei Silvie. Po narození byli vhozeni do řeky Tibéry, odkud je před smrtí zachránila vlčice. Při založení nového města došlo mezi bratry ke sporu, při kterém byl Remus zabit Romulem. Na počest vítěze bylo nové město pojmenováno Roma. Tahle pověst je jistou metaforou mojí osobnosti, neustálého boje protikladu ve mně, což prostřednictvím fotografií zobrazuji. (viz příloha 4)

Ztráta

Některé části svojí osobnosti můžeme v průběhu cesty hledání svého Já i ztratit. Podle mně se však nejedná o negativní zkušenost, je to součástí cesty k sebeporozumění, že lidská bytost není stroj, ale živý tvor, podléhající neustálým proměnám.

Tu část sebe, kterou jsem ve vnitřních bojech ztratila, nebo ji již v sobě nenašla, zobrazuji na fotografii, na které „nic není“.

(viz příloha 5)

7.2 Video

Cesta

Video se skládá s množiny náhodných obrazů, které se kolem mě odehrávají. Použila jsem v něm národní kazašskou hudbu od Korkyt Aty. Tento skladatel žil v IX století na území současného Kazachstánu. Vytvořil národní kazašský strunový nástroj zvaný Kobyz.

Ve videu je zásadní motiv cestování, který odkazuje k historii nomádů. Pro jejich životní styl bylo typické neustálé kočování, tedy pravý opak usedlého života. (viz příloha 6)

Příroda

Všichni jsme dětmi přírody, aspoň já tak lidstvo vnímám a všechno co je s přírodou spjaté, je nám nějakým způsobem, aspoň podvědomým, blízké. Motiv 4 žvlů je pro mě důležitý, který by měl člověku připomínat odkud pochází, z přírody, a že je nezbytné si toho vážit a chránit ji. V dnešní době často setkáváme se zapomenutím tohoto přirozeného svazku v moderné společnosti. (viz příloha 7)

Kontrasty

Na rozdíly mezi starým přírodním světem a současným světem člověka poukazuji i v další části. Kontrast vytváří lono lidství (Afrika), a pokrokem lidského umu změněná současnost (doba technologií). (viz příloha 8)

Změny

Svět se neustále mění obrovským tempem a já s ním také. Symbolem těchto proměn je pro mě gepard. Jedná se o nejrychlejší suchozemské zvíře na planetě. (viz příloha 9)

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Je velmi složité ocenit svůj vlastní přínos pro daný obor. Pro mě je důležité zobrazit a zdelit emoce a pocity, které prožívám ve svém věku, jako mladý člověk. V poslední době nacházím trendy ve současném umění příliš přetechnizované, zaměřené víc na originalitu a koncept, než na celkový dojem z díla. To se ale netýká jenom umění, ale množství dalších aspektu života v Západní společnosti, které se v mnohých věcech odlišují od „Východního světa“ odkud pocházím.

Chtěla bych, aby každý při pohledu na moji práci pocítil něco osobního, jemu vlastního, protože vím, že i přes dnes panující tendenci snažit odlišit od ostatních a být originálním, esenciální věci cítíme všichni podobně.

9. SILNÉ STRÁNKY

K silným aspektům své práce řadím skutečnost, že se mi podle mého názoru podařilo dosáhnout nové výtvarní urovně, v rámci mé doposavadní tvorby, v rovině cílení obrazu a barevné kompozice.

Myslím, že jsem dosáhla harmonické série i přes odlišnost jednotlivých prostředí a roznosti charakteru focených postav.

Ve považuji za přínosné propojení tradiční kazašské hudby s obsahem, který k ní kontrastuje. Tenhle krok by se dal považovat za odvážný, pro mou tvorbu netypický experiment.

10. SLABÉ STRÁNKY

Slabinou mé práce je především malá zkušenost focení na středformát, což souvisí s jeho dalším zpracováním a tiskem fotografií.

Vybrala jsem si komplikovanou tému, která by v ideálních podmínkách vyžadovala víc času než 9 měsíců. Obzvláště se to týká krátkého času na zpracování videa.

Je možné, že moje práce a její metoda může na někoho působit banálním nebo staromódním dojmem.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

FROMM, Erich. Man for Himself: An Inquiry Into the Psychology of Ethics. New-York: Holt Paperbacks, 1990. ISBN 978-0805014037.

FROMM, Erich. Escape from Freedom: New-York: Holt Paperbacks, 1994. ISBN13: 9780805031492.

BLATNÝ, Marek. Psychologie osobnosti. Praha: Grada, 2010. ISBN 978-80-247-3434-7.

SHORE, Stephen. Nature of Photographs. London: Phaidon, 2007. ISBN 071484585X.

BALEKA, Jan. Modř: barva mezi barvami. Praha: Academia, 2005. ISBN 80-200-0718-0.

MEIGH-ANDREWS, Chris. A History of Video Art: The Development of Form and Function. London: Bloomsbury Academic, 2006. ISBN 978-1845202187.

12. RESUMÉ

Для своей дипломной работы я выбрала тему «Себеидентификация» не случайно. Каждый человек хотя бы один раз в жизни начинает задаваться вечными вопросами Кто я? Кем бы хотел быть? Куда я направляюсь? Что я могу изменить? Кем я стану?... Я считаю, что не существует ни одного абсолютного ответа на данный вопрос, но это не значит, что нам не пытаться познать себя.

Личная идентификация в философии — ответ на вопрос об отношении личности к самой себе. Цель моей работы найти ответ на данный вопрос посредством фотографии и видео. Я хочу показать собственные эмоции и чувства, а также проанализировать все что происходит во круг меня с помощью простой эстетики и символизма. Одной из задач также является донести идею до зрителя и поделиться с ним моим миром, в котором он, возможно, найдет что-то близкое себе.

При подготовке проекта я уделила большое внимание трудам Эриха Фромма и его анализу человека в современном обществе. Эрих Фромм считал, что для того, чтобы осознать свое бытие и найти смысл в нем, нужно принять, полюбить себя и окружающих . Я считаю, что путь к продуктивной любви и познанию является очень сложной задачей для человека живущего в современном, постоянно изменяющемся мире. Показать этот путь я далее попытаюсь посредством серии фотографий, на которых изображены 10 человек, в 3 разных ситуациях. С людьми , которые присутствуют на фотографиях, я изначально знакома и в каждом из них я нахожу частичку себя. Между нами есть эмоциональная связь. Это является очень важным фактором при работе, так как настоящие спонтанные эмоции проявляются лишь в доверительных отношениях.

Каждая личность, включая меня, изображена в 3 состояниях, которые можно описать как переход от темного к светлому. На всех фотографиях присутствует особая символика цветов и действий. Для лучшей передачи атмосферы я использовала среднеформатный фотоаппарат Mamiya 645.

Видео работа является экспериментальной. В ней не присутствует конкретно последовательности. Кадры содержат в себе символическую информацию, которая связана с понятием архетипа. Для видео я выбрала композицию, написанную легендарным тюркским поэтом-песенником Коркытом. Таким образом я попыталась соединить аспекты прошлого, будущего и настоящего.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 - Tma

Příloha 2 - Přejchod

Příloha 3 - Světlo

Příloha 4 - Romulus a Remus

Příloha 5 - Obraz z videozáznamu, Cesta

Příloha 6 - Obraz z videozáznamu, Příroda

Příloha 7 - Obraz z videozáznamu, Změny

Příloha 1 - Tma

Příloha 2 - Přechod

Příloha 3 - Světlo

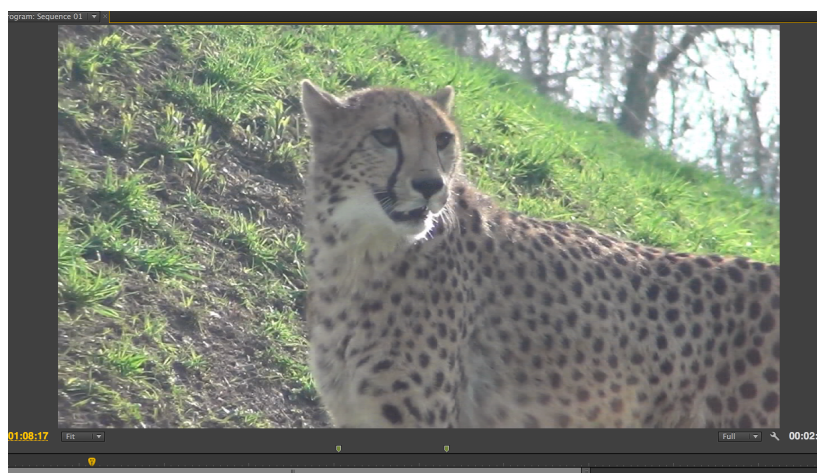
Příloha 4 - Romulus a Remus

Příloha 5 - Obráz z videozáznamu, Cesta

Příloha 6 - Obráz z videozáznamu, Příroda

Příloha 7 - Obráz z videozáznamu, Změny